

шествіе; появижъ са смущенія въ Сърбія и Черна-Гора, нъ турската войска ги угаси наскоро.

Азіатскытъ области искажъ да са отцѣпятъ отъ Турція и постоянно са вълнувахъ. Египетъ бѣше са подигнълъ цѣлъ. Неговый управитель Али-бей бѣше са отрѣкълъ да плаща на Турція данъкъ, бѣше отекълъ свои пары и отъ день на день ставаше по-прѣдпримчивъ.

Всички тѣзи обстоятелства — прикритата омраза на Гърцытъ, Румунытъ и на Славенетъ; притязаніята на пашитъ отъ Багдадъ, Каиръ и другадъ за независимостъ; бѣдността на хазната; намаляванъето на войската и непокорството ѝ, — всички тѣзи правяхъ управленіето на Държавата твърдѣ трудно и давахъ лоши прѣдзнаменования за сѣтнинытъ отъ рускыя бой.

При все туй Френскытъ съвѣты надвихъ и партіята за бой въетържествува. Убіяствата, които направихъ Казацытъ въ Балта надъ бѣжанцытъ Поляцы, разгнѣвихъ Турцытъ и дадохъ причина за обявеніе на боя, като по напрѣдъ са затвори рускыя посланникъ въ Цариградъ за нарушеніе на международното право (Балта бѣше Турска и Руссытъ въ мирно врѣме нагазихъ прѣдѣлытъ).

Кжръмскый Ханъ започенъ войната съ едно навлѣзване въ областытъ на Русія и са завърнъ въ Бендеръ съ 35000 плѣнници. Великый Везиръ са затече на помощъ на обсаденя Хотинъ, нъ не можа да го освободи. Войската доиска смъртъта му за туй и я получи. Прѣемникътъ му направи мостъ върху Днѣстерь; нъ когато поченъ да минува съ войската си по него, наводненіето го дигнъ и погуби много души. Русытъ са воспользувахъ отъ смущеніето на Турцытъ, нападнъжъ на войската имъ, разбихъ я и си отворихъ пъкъ къмъ Влашко и Молдова.

Между туй вълненіята въ Морея бѣхъ са усилили и бѣхъ зели важенъ характеръ. Екатерина бѣше проводила въ Срѣдиземно-Море една значителна флота. Френскый посланникъ прѣдизвѣсти турскытъ министри за туй, нъ тѣ не рачихъ да повѣрватъ въ такъвои смѣло дѣло.